

Život po porodu ?

V bříšku těhotné ženy se ocitla dvě embrya. Jedno z nich bylo malý věřící a druhé malý nevěřící.

Embryo malý nevěřící se táže: "Věříte vlastně v život po porodu?"

Embryo malý věřící: "Ano, samozřejmě, je přece zcela zjevné, že život po porodu existuje. Náš život je tady jen proto, abychom rostla a abychom se připravila na život po porodu, abychom byla dost silná na to, co nás čeká."

Nevěřící: "To je blbost, žádný život po porodu přece neexistuje. Jak by měl vůbec takový život vlastně vypadat?"

Věřící: "Ani já to nevím přesně, ale určitě tam bude více světla, než je tady. A možná, že dokonce budeme běhat a jíst ústy."

Nevěřící: "To je úplný nesmysl. Běhat, to přece nejde. A jíst ústy, to je úplně směšná představa. Máme přece pupeční šňůru, která nás živí a mimo to je nemožné, aby existoval život po porodu, protože pupeční šňůra je příliš krátká už teď."

Věřící: "Určitě je to možné. Jen bude všechno kolem trochu jinak, než jsme tady zvyklí."

Nevěřící: "Vždyť se ještě nikdo odtamtud po porodu nevrátil. Porodem prostě život končí. A vůbec, život je jedno velké trápení v temnu."

Věřící: "Připouštím, že přesně nevím, jak bude život po porodu vypadat, ale v každém případě uvidíme maminku a ona se o nás postará."

Nevěřící: "Máma? Vy věříte na mámu? A kde má jako být?"

Věřící: "Vždyť je tu všude kolem nás, jsme a žijeme v ní a jejím prostřednictvím. Bez ní vůbec nemůžeme existovat."

Nevěřící: "To je pěkná hloupost. Z nějaké mámy jsem neviděl ještě ani kousíček, takže je jasné, že nemůže existovat."

Věřící: "Někdy, když jsme zticha, můžete zaslechnout, jak zpívá, nebo cítit, jak hladí náš svět. Pevně věřím tomu, že náš skutečný život začne až potom."

(přeloženo a upraveno z časopisu You 3/2002)